न स लेभे महीभागं यतो बुधसुतो हि सः ।
ततो वशिष्ठवचनात् प्रतिष्ठानं पुरोत्तमं ॥
तस्मै दत्तं स राजाभूत्तत्रातीवमनोहरे ॥ १८ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे वंशानुक्रमो नाम । १११ ॥

द्वादशाधिक शततमोऽध्यायः ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

पूषध्राख्यो मनोः पुत्रो मृगव्यामगमद्वनं ।
तत्र चंक्रममाणोऽसौ विपिने निर्जने वने ॥ १ ॥
नाससाद मृगं कञ्चिद्भानुदीधितितापितः ।
क्षुत्तृट्तापपरीताङ्ग इतश्चेतश्च चंक्रमन् ॥ २ ॥
स ददर्श तदा तत्र होमधेनुं मनोहरां ।
न तावता न सन्धत्तं ब्राह्मणस्याग्निहोत्रिणः ॥ ३ ॥
स मन्यमानो गवयमिषुणा तामताडयत् ।
पपात सापि तद्बाणविभिन्नहृदया भुवि ॥ ४ ॥
ततोऽग्निहोत्रिणः पुत्रो ब्रह्मचारी तपोरतिः ।
शप्तवान् स पितुर्दृष्ट्वा होमधेनुं निपातितां ॥ ५ ॥
गोपालः प्रेषितः पुत्रो वाभ्रव्यो नाम नामतः ।
कोपामर्षपराधीनचित्तवृत्तिस्ततो मुने ॥ ६ ॥
चुकोप विगलत्स्वेदजललोलाविलेक्षणः ।
तं क्रुद्धं प्रेक्ष्य स नृपः पूषध्रो मुनिदारकं ॥ ७ ॥

Digitized by Google